

MY SURPRISE

Ferdinando Frega – Nando the Scribe

GILLETTE: ANG AKING SORPRESA

KUWADRO

Kararating ko lamang sa klinika kung saan ginagawa ng aking anak na babae ang kanyang rehabilitasyon ng paggalaw, isa sa mga sandaling hindi mo kailanman ipinaubaya kaninuman, ang naroon ay nangangahulugang nasa loob ka ng problema, hindi isang manonood sa laro ng baseball.

Naupo ako sa espasyong nakalaan para sa mga taong tulad ko, isang maliit na mesa na may iisang upuan, malayo sa lahat ngunit hindi sa kanilang mga sulyap.

Nang akala ko'y nakuha ko na ang puwesto, mula sa kalapit na mesa, tinawag ako ng mga pasyenteng nasa gitna ng kanilang siesta at sigarilyo upang samahan sila, at hindi sila nag-atubiling ipakitang malugod nilang tinatanggap ang aking presensiya.

Isa lamang sa kanila ang nakaaalam na sumusulat ako, at kapag kami lamang dalawa ay tinatawag niya akong G. Gillette, habang ibinubuhos ang isang malapad at kontentong ngiti, samantalang pinagagalitan ko siya dahil dito, walang ibang magawa.

Nasa isang lupain kami, ang Calabria, kung saan maaari sana akong dukutin, ang tinubuang-lupa, mula dekada sisenta hanggang dekada nobenta, ng pinakamalalaki at pinakamapagkakakitaang pagdukot para sa ransom, mga halagang walong digit. Dito ay walang pagtangay, sa ibang mga lugar iyon, ibang mga lupain, ibang mga kultura, kung saan ginagamit ang salitang pag-ibig upang mag-udyok at magbigay-katwiran, at kalaunan ay mapatawad, dahil dito ay walang umaalis nang walang kasunduan muna, wala kami sa Cincinnati.

May isang propesor na 65 taong gulang at isang guro na 34 taong gulang, kapwa may kapansanan, kapwa naka-wheelchair, nagtatalakayan tungkol sa heometriya

at mga sinaunang wika nang may kumpiyansa ng mga taong nagturo sa buong buhay nila. Nanatili akong tagapakinig, isang manonood na hindi nagbabayad.

Nang matapos sila, kapwa sila bumaling sa akin at nagsabi: paumanhin po, pero ano po ang hanapbuhay ninyo?

At ako, nakangiti, ay sumagot: isinusulat ko ang mga aklat na pinag-aaralan ng mga propesor na tulad ninyo, at taos-puso kong inaasahan na magtatagumpay kayong maging mahuhusay na guro.

Natahimik sila, ngunit habang papalayo ako ay sinabi ko: ah, muntik ko nang makalimutan.

Ang ganap na perpektong hugis-heometriko ay hindi ang parisukat, gaya ng ibinaba ninyo ang inyong sarili upang ipagtanggol, kundi ang tatsulok, na para bang ang kabuuan ng dalawa o higit pang tatsulok ay bumubuo ng isang parisukat, at isang nagngangalang Pythagoras ay nagtayo rin ng ilang teorema, bagaman hindi ko maalala kung ilan ang kanyang inilathala, ang alam ko lamang ay medyo marami ang ginawa niya.

At isa pa, ang batayang pangwika na nagpahintulot sa sangkatauhan na umunlad ay hindi, gaya ng hangal ninyong iginiit, ang Latin, ang mga kaawa-awang hangal na iyon ay mayroon lamang 2,000 salita, at pagkatapos ay dumating ang mga Griyego, na nagdala ng 8,000, at nagsilang ng pilosopiya, ang nagpapahintulot sa atin na isiping balang araw ay magiging mas mabuti tayo.

At isipin mo na ang titik “J” ng alpabeto ay hindi Italyano, ngunit laging naging mahalaga ito sa napakaraming pagkakakilanlan. Isipin mo lamang ang JAVE, pagkatapos ang JESUS, pagkatapos si Juliana na CEO ng Gillette, pagkatapos si Jejurikar na Presidente ng P&G, at pagkatapos ay isipin mong ang pangalan ko ay Frega, may F, dahil masyadong mabigat para sa akin ang J, isang sorpresang hindi ko sana kailanman nakasanayan.

Ferdinando